

Paulo Coelho

A, B, C, D...

© Paulo Coelho 1998-2008
<http://paulocoelhoblog.com/>

© Sant Jordi Asociados, Agencia Literaria S.L.U
08008 Barcelona
Spain
www.santjordi-asociados.com

przekład z angielskiego Łukasz Witczak

Cover design © Mireia Barreras 2019

All rights reserved

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publishers.

Paulo Coelho

A, B, C, D...

„Ach, wiara w ludzkich sercach trzyma się mocno” – powiedział sam do siebie ksiądz, widząc, że jego kościół wypełnił się po brzegi robotnikami z jednej z najuboższych dzielnic Rio de Janeiro. Wszyscy oni zebrali się w świątyni w jednym celu: aby uczcić święta Wielkiejnocy.

Pokrzepiony tą myślą, dostojnym krokiem zbliżył się do ołtarza – i nagle usłyszał, że jakieś dziecko recytuje alfabet.

“A, B, C, D...”

Dziecięcy głosik psuł uroczystą
powagę chwili. Nie zamilkł nawet,
gdy wierni zaczęli się rozglądać
z poirytowaniem.

“A, B, C, D...”

– Cisza! – rozkazał ksiądz.

Chłopiec jakby ocknął się z transu.
Spojrzał bojaźliwie dookoła
i zaczerwienił się ze wstydu.

– Co to ma znaczyć, moje dziecko?
Nie widzisz, że przeszkadzasz nam
w modlitwie?

Mały zwiesił głowę, a po twarzy
pociekły mu łzy.

– Gdzie twoja matka? – chciał wiedzieć
kapłan. – Nie nauczyła cię, jak należy
się zachowywać w świątyni?

Wówczas chłopiec, nie podnosząc głowy, odparł:

– Wybacz mi, ojcze. Nie uczono mnie modlitwy.
Wychowałem się na ulicy bez ojca i matki. Dziś jest
Wielka Niedziela i zapragnąłem porozmawiać
z Bogiem. A ponieważ nie wiem, w jakim języku
On mówi, powtarzam litery alfabetu, które znam.
Pomyślałem, że Bóg sam połączy je w słowa
i zdania, które chciałby usłyszeć.

To mówiąc, wstał.

– Pójdę już – powiedział. – Nie chcę przeszkadzać
ludziom, którzy umieją rozmawiać z Bogiem tak,
jak On sobie tego życzy.

– Podejdź do mnie, chłopcze – odparł na to ksiądz.

Wziął chłopca za rękę i zaprowadził przed ołtarz. Następnie zwrócił się do parafian:

– Dziś, przed mszą, odmówimy szczególną modlitwę. Bóg sam zdecyduje, co chciałby usłyszeć. Niech każda litera odpowiada dobremu uczynkowi, który udało nam się spełnić w ciągu minionego roku; nieważne, czy był to akt wielkiej odwagi, czy prosta modlitwa bez słów. Poprosimy Boga, aby nadał porządek literom naszego życia. Miejmy nadzieję, że stworzy z nich słowa i zadania, które sprawią mu radość.

Ksiądz zamknął oczy i zaczął recytować alfabet, a wierni wzięli z niego przykład i przez dłuższą chwilę w kościele słyszeć było tylko:

“A, B, C, D...”

Koniec